

Syrena

Het asfalt ademt warme teerlucht. Vanaf het trottoir voelt ze de hitte langs haar nylonkousen opklimmen. Haar pumps klakken in een zenuwachtig ritme terwijl ze zich naar de bushalte spoedt. Even kijkt ze op haar horloge. Nog ongeveer drie kwartier heeft ze om op haar sollicitatiegesprek te verschijnen. De tweede ronde, waarin het doorvragen wat pittiger gaat worden. Ze neemt het gesprek in gedachten alvast door. Op alles heeft ze een antwoord. Een passerende vrachtwagen werpt in zijn geraas het rokje van haar blauwe mantelpak ietwat omhoog. De opgewekte bries streelt haar dijen aangenaam. Ze voelt zich uiterst sexy en zelfverzekerd. Ditmaal moet het me zeker lukken, denkt ze. Het helpt dat Melvin, de afdelingschef die het gesprek wederom gaat afnemen, een vriend van haar vader is. Als jong meisje had ze zelfs weleens bij hem op schoot gezeten. Ze had er toen een hard bewijs van dat hij dat niet onprettig vond. De geilaard waardeert haar alleen al om haar looks. Ze waant zich met één been binnen bij het softwarebedrijf Getabyte Inc.

Even denkt ze terug aan het eerste gesprek. Hoe Melvin na het kopje welkomstkoffie en een kort interview haar prompt een doosje met oordopjes voorschotelde. Vervolgens zette hij met haar toestemming een nieuwe testversie van haar gebruikelijke navigatieprogramma in haar telefoon. *Syrena 2.1 Bèta*. Hoe ze meteen de dopjes

in haar oren moest stoppen en hij haar als een bezetene aanmaande om één of andere kalibratie te doen. Ze was doodsbang, maar de belofte voor een streepje voor op de andere sollicitanten overhaalde haar. O, en die kalibratie. Wat een rare ervaring was dat. Het was alsof haar gedachten en gevoel compleet werden gereset. Nu lacht ze erom, maar toen stond ze doodsangsten uit.

Bij de bushalte haalt ze haar mobiele telefoon uit de binnenzak van haar jasje. Ze klikt op de spiegel-app om haar glossy rode lipstick nog ietwat bij te werken. Niet ontevreden geeft ze zichzelf een knipoog. Ze maakt een foto die ze meteen aan haar profiel toevoegt. Door de warmte ruikt ze haar eigen eau de toilette; een frisse geur van wilde rozen en Toscaanse jasmijn. Dit geurtje geeft haar de allerbeste herinneringen: Mallorca, Ibiza, Salou. Hoe vaak ze de strandwachten gek had gemaakt in haar stringbikini. Ze glimlacht haar lippen tot een triomfboog. Er waren dagen geweest dat ze wel drie jongens verslonden had, want dat was wat ze deed. Tot echte liefdesrelaties kwam het nooit.

Voor de zekerheid opent ze haar nieuwe navigatiesoftware om zich ervan te vergewissen dat ze op tijd gaat komen. Ze doet haar draadloze oordopjes in en stelt het volume af op de welkomsttune. Het is een instrumentale versie van *Wherever you will go* van The Calling. De noten tingelen vrolijk in haar oren. Die bètaversie is echt een verademing, denkt ze.

In de verte ziet ze de bus aankomen. Ze raakt enigszins ontstemd als ze flink wat mensen erin ziet staan. Dat wordt een half uur zweten, weet ze.

‘Je hebt nog drieënveertig minuten en zestien seconden om je bestemming te bereiken, lieve Daisy. En ...